

24/2004. (VI. 30.) IM rendelet**a bírósági eljárásban megállapítható szabadalmi ügyvivői költségekről és a pártfogó szabadalmi ügyvivő részére megállapítható díjról és költségtérítésről**

A szabadalmi ügyvivőkről szóló 1995. évi XXXII. törvény 40. §-ának (3) bekezdésében és a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 307. §-a (2) bekezdésének *h)* pontjában kapott felhatalmazás alapján – a Magyar Szabadalmi Hivatal elnökével egyetértésben – a következőket rendelem el:

A bírósági eljárásban megállapítható költségek

1. § A polgári eljárásban a pernyertes felet képviselő szabadalmi ügyvivő munkadíjának és készkiadásának megállapítására a 2–5. §-t kell alkalmazni.

2. § (1) A fél pernyertessége esetére kérheti, hogy részére a bíróság a szabadalmi ügyvivő munkadíjának és készkiadásainak címén kötelezze a pervesztes felet

a) a fél és képviselője között létrejött szabadalmi ügyvivői megbízási szerződésben kikötött megbízási díj, valamint

b) a fél által képviselője részére költségtérítésként megfizetett indokolt készkiadások együttes összegének megfizetésére.

(2) A szabadalmi ügyvivő (1) bekezdés szerinti munkadíját és készkiadásainak a szabadalmi ügyvivő által megelőlegezett és számlával vagy egyéb bizonylattal igazolt részét a szabadalmi ügyvivő részére kell megtéríteni.

(3) Az (1) bekezdés alapján megállapított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a pertárgy értékével vagy a ténylegesen elvégzett szabadalmi ügyvivői tevékenységgel. A bíróság az eltérést indokolni köteles.

3. § (1) Ha a fél és a szabadalmi ügyvivő között nincs az ügy ellátására vonatkozó díjmegállapodás vagy ha a fél ezt kéri, a bíróság a képviselőt ellátásával felmerült munkadíj összegét a (2)–(6) bekezdésben foglaltak figyelembevételével állapítja meg.

(2) Polgári perben, az elsőfokú bírósági eljárásban a szabadalmi ügyvivő munkadíjának a pervesztes felet terhelő összege

a) 10 millió Ft-ot meg nem haladó pertárgyérték esetén a pertárgyérték 5%-a, de legalább 10 000 Ft;

b) 10 millió Ft feletti, de 100 millió Ft-ot meg nem haladó pertárgyérték esetén az *a)* pontban meghatározott munkadíj és a 10 millió Ft feletti összeg 3%-a, de legalább 100 000 Ft;

c) 100 millió Ft-ot meghaladó pertárgyérték esetén a *b)* pontban meghatározott munkadíj és a 100 millió Ft feletti összeg 1%-a, de legalább 1 millió Ft.

(3) Ha a perben a pertárgy értéke nem állapítható meg, a munkadíj minden megkezdett tárgyalási óránként, valamint a szabadalmi ügyvivőnek a pert megelőző és a peren kívül végzett igazolt tevékenységéért óránként 5000 Ft, de legalább 10 000 Ft.

(4) Nemperes eljárásban, valamint a hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban a munkadíj a peres eljárásban megállapítható munkadíj 70%-a.

(5) A másodfokú és a felülvizsgálati eljárásban a szabadalmi ügyvivői munkadíj a (2)–(4) bekezdésben meghatározott összeg 50%-a, azzal, hogy a pertárgy értékeként ezekben az esetekben a fellebbezésben, illetve a felülvizsgálati kérelemben vitatott összeget kell alapul venni.

(6) A munkadíjnak a (2)–(5) bekezdés alapján megállapított összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett szabadalmi ügyvivői tevékenységgel. A bíróság a munkadíjat – különösen az ügy bonyolultsága esetén – a (2)–(5) bekezdésben meghatározott összegnél magasabb összegben is megállapíthatja. A bíróság az eltérést indokolni köteles.

4. § (1) A fél kérheti, hogy a 2. § (1) bekezdésének *b*) pontjában meghatározott készkiadásokat a bíróság a szabadalmi ügyvivő által benyújtott tételes kimutatás alapján állapítsa meg. A bíróság szükség esetén kötelezi a szabadalmi ügyvivőt a kimutatásban szereplő kiadások igazolására.

(2) Ha a szabadalmi ügyvivő a bíróság által kitűzött határidőn belül készkiadásait nem részletezi, vagy nem igazolja, a bíróság a 2. § (1) bekezdésének *b*) pontjában meghatározott készkiadások megállapítását mellőzi.

5. § (1) A szabadalmi ügyvivői díj 3. §-ban meghatározott összege a tevékenység ellenértékét terhelő általános forgalmi adó összegét nem tartalmazza, azt az e rendeletben meghatározott összegeken mint adóalapon felül kell – a külön jogszabály rendelkezései szerint – felszámítani. Ha a szabadalmi ügyvivő az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény szerint levonási joggal rendelkezik, a számlával igazolt készkiadásnak csak a nettó összege növeli az adóalapot.

(2) A szabadalmi ügyvivőnek a 3. § szerinti díj megállapítására vonatkozó indítványa megtételekor nyilatkoznia kell arról is a bíróságnak, hogy általános forgalmi adó fizetésre köteles-e.

A pártfógo szabadalmi ügyvivő részére megállapítható díj és költségtérítés

6. § (1) A pártfógo szabadalmi ügyvivőt a bírósági eljárásban végzett tevékenységéért munkadíj és költségtérítés illeti meg.

(2) Költségtérítés címén a pártfógo szabadalmi ügyvivő készkiadásainak megtérítését indítványozhatja. A készkiadások magukban foglalják a postai, távbeszélő, utazási, parkolási, szállás-, leírasi, másolási és egyéb költségeket is.

(3) A pártfógo szabadalmi ügyvivői munkadíj és költségtérítés e rendeletben meghatározott összege a szabadalmi ügyvivői tevékenység ellenértékét terhelő általános forgalmi adó összegét nem tartalmazza, azt az e rendeletben meghatározott összegeken mint adóalapon felül kell – a külön jogszabály rendelkezései szerint – felszámítani. Ha a pártfógo szabadalmi ügyvivő az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény szerint levonási joggal rendelkezik, a számlával igazolt készkiadásnak csak a nettó összege növeli az adóalapot.

(4) A pártfógo szabadalmi ügyvivőnek – legkésőbb a díj megállapításáig – nyilatkoznia kell a bíróságnak, hogy általános forgalmi adó fizetésére köteles-e.

(5) A pártfógo szabadalmi ügyvivői munkadíj kiszámításának alapja az éves költségvetésről szóló törvényben megállapított kirendelt ügyvédi óradíj összege.

7. § (1) A pártfógo szabadalmi ügyvivőt útiköltség és szállásköltség illeti meg, ha olyan eljárási cselekményen vesz részt, amelyet nem szabadalmi ügyvivői irodájának vagy társaságának vagy – egyéni szabadalmi ügyvivő esetében – irodahelyiségének székhelyén tartanak.

(2) Útiköltségként azon költség megtérítése igényelhető, amely a pártfógo szabadalmi ügyvivő szabadalmi ügyvivői irodájának vagy társaságának vagy – egyéni szabadalmi ügyvivő esetében – irodahelyiségének székhelyéről az eljárási cselekmény helyére történő utazással és a visszautazással kapcsolatban merült fel. A pártfógo szabadalmi ügyvivő a helyi viszonyoknak megfelelően – célszerűen és indokoltan – igénybe vehető menetrend szerinti tömegközlekedési

eszköz viteldíjának megtérítését kérheti. Vasúti közlekedés esetén a 2. osztályú menetjegy, autóbusszal történő utazásnál az autóbussz viteldíja téríthető meg.

(3) Ha a pártfogó szabadalmi ügyvivő saját személygépkocsiján utazik az eljárási cselekmény helyére, a (2) bekezdésben meghatározott költség megtérítésére tarthat igényt.

(4) A pártfogó szabadalmi ügyvivőtől nem várható el, hogy az eljárási cselekmény helyére az éjszakai órákban (23 óra és 5 óra között) utazzék. Ha a pártfogó szabadalmi ügyvivő a közlekedési viszonyok miatt az eljárási cselekményt megelőző napon érkezett az eljárási cselekmény helyére, kérelmére az elszállásoláshoz indokoltan igénybe vehető szálloda (más szállás) igazolt díját meg kell téríteni. Ezt a rendelkezést kell alkalmazni akkor is, ha a pártfogó szabadalmi ügyvivő visszautazására az eljárási cselekmény napján már nincs lehetőség.

8. § (1) A pártfogó szabadalmi ügyvivőnek az eljárásban felmerült készkiadásait a bíróság a pártfogó szabadalmi ügyvivő által benyújtott tételes kimutatás alapján állapítja meg.

(2) Ha a pártfogó szabadalmi ügyvivő a bíróság által megszabott határidőn belül készkiadásait nem részletezi és nem igazolja, a bíróság a készkiadásokat a rendelkezésére álló adatok alapján állapítja meg.

9. § (1) A pártfogó szabadalmi ügyvivő részére az elsőfokú bírósági eljárásban a bíróság a következő szabadalmi ügyvivői munkadíjakat állapíthatja meg:

a) polgári peres ügyben legalább a kirendelt ügyvédi óradíjnak, de legfeljebb négyszeresének megfelelő összeget;

b) nemperes eljárásban legalább a kirendelt ügyvédi óradíj ötven százalékának, de legfeljebb két és félszeresének megfelelő összeget.

(2) A másodfokú bírósági eljárásban, a felülvizsgálati eljárásban és a hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban megállapított szabadalmi ügyvivői munkadíj az (1) bekezdésben meghatározott összeg ötven százalékáig terjedhet.

10. § (1) A pernyertes fél pártfogó szabadalmi ügyvivőjének munkadíját és költségtérítését – ha a polgári eljárási jogszabály ezek viseléséről eltérően nem rendelkezik – az ellenérdekű fél viseli a 2–5. § megfelelő alkalmazásával. Pervesztés esetén, továbbá, ha a bíróság nem kötelezte az ellenérdekű felet legalább a 9. § (1), illetve (2) bekezdésében meghatározott összegű munkadíj megfizetésére, valamint abban az esetben, ha az eljárásban nincs ellenérdekű fél, a pártfogó szabadalmi ügyvivő munkadíját és költségtérítését az állam viseli.

(2) A személyes költségmentesség megvonása esetén a pártfogó szabadalmi ügyvivő munkadíját és indokolt költségeit az általa képviselt fél attól kezdődően viseli, amely időponttól az engedélyezés feltételeinek hiányát a bíróság megállapította.

(3) A pártfogó szabadalmi ügyvivőt megillető díjazást a bíróság az eljárást befejező határozata meghozatalakor állapítja meg. Ha a per szünetelés miatt szűnik meg, a pártfogó szabadalmi ügyvivő munkadíját és költségtérítését csak a per megszűnésétől számított harminc napon belül előterjesztett kérelmére lehet megállapítani. A pártfogó szabadalmi ügyvivőt megillető és az államot terhelő díjazást megállapító jogerős határozatot a bíróság megküldi a bírósági gazdasági hivatalnak, amely a díjazás összegét kiutalja a pártfogó szabadalmi ügyvivő részére.

11. § (1) Ez a rendelet a kihirdetését követő hónap első napján lép hatályba, rendelkezéseit a hatálybalépését követően indult ügyekben kell alkalmazni.

(2)¹

¹ Hatályon kívül helyezte: 118/2008. (V. 8.) Korm. rendelet 18. § 42. Hatálytalan: 2008. V. 16-tól.